

Prediking over Jesaja 53 : 10b

Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien.

Prediking door ds. G. Boer gehouden op 25 maart 1960 te Lunteren.

Tevens openbare belijdenis van het geloof door 19 lidmaten.

Liturgie :

Votum en groet

Psalm 87 : 1 en 2

Geloofsbelijdenis

Schriftlezing : Jesaja 53

Gebed

Tekst : Jesaja 53 : 10

Psalm 22 : 12, 15 en 16

Prediking

Dankgebed

Zegen

Gemeente,

Van Simson staat geschreven dat hij in zijn dood meer vijanden verslagen heeft dan in zijn gehele leven. U kent de geschiedenis. Hij is tot een speelbal van de Filistijnen geworden, ook door zijn eigen zonden. Immers hij werd opgeroepen om in de tempel waar zij feestelijk vergaderd waren, te spelen. In Simson ontwaakt nog eenmaal de begeerte om in de kracht van zijn God zijn vijanden een dodelijke slag toe te brengen. Daarom bad hij : "O God, geef mij eenmaal mijn oude kracht terug." Dat gebeurt! Krakend valt deze afgodstempel ineen toen Simson twee van de zuilen daaronder wegtrok. Velen, ja zeer velen Filistijnen stierven de dood in de dood van Simson.

Wanneer wij nu de dood van de Heere Jezus Christus vergelijken met de dood van Simson wat is er dan een groot verschil. Er mag dan overeenstemming zijn dat ook Christus net als Simson de dood is ingedreven, maar in plaats dat Hij in Zijn dood Zijn vijanden doodt, legt Hij in Zijn dood de levenskiemen voor zijn vijanden en moordenaars. In plaats zoals Simson te bidden, o God, geef mij nog eenmaal de kracht om mij op mijn vijanden te wreken, heeft Hij met vastgespijkerde handen gebeden : "Vader vergeef het hun want zij weten niet wat ze doen."

Jezus' dood, de oorzaak van het leven. Zo kunnen we eigenlijk de hoofdgedachte van de tekst samenvatten. Jesaja 53 is een wonderbaar hoofdstuk. Reeds voor honderden om niet te zeggen voor duizenden is het in de loop der eeuwen tot een eeuwige zegen geworden. Jesaja 53 onthult het grote geheim dat God niet door uw of mijn werken, tranen of gebeden tot genade is bewogen geworden, maar dat het God behaagd heeft deze Knecht des Heeren te verbrijzelen. Daarmee zijn in één slag alle pogingen van u en mij van de kaart om God tot ontferming te bewegen. God was van eeuwigheid bewogen en gaf Zijn Zoon, het Liefste dat Hij had. Niet om daarmee aan mensen duidelijk te maken, dat Hij het met de zonde niet ernstig nam of neemt. Integendeel! Hij gaf Hem als een zoenmiddel. De profeet zegt: "Wanneer Hij Zijn ziel tot een schuldoffer gesteld zal hebben." Hij gaf Hem dus als een zoenmiddel, als een schuldoffer, als een zondoffer, opdat de Heere Christus allereerst, voordat Hij naar iemand van ons kon kijken, zou zien naar God. Deze God, zegt Augustinus, begon enerzijds ons in de tijd niet te beminnen, maar haatte ons zo zeer om onze zonden, dat Hij geen gemeenschap met ons kon hebben, tenzij en totdat Christus bloed had gevloeid op Golgotha's heuveltop.

Nu staat hier: Als Hij, dat is deze Knecht des Heeren, Zijn ziel, dat is Zijn leven, dat is ten diepste Zichzelf, dus als Hij Zichzelf tot een schuldoffer, we kunnen ook zeggen tot een zondoffer, we kunnen ten diepste ook zeggen tot zonde gesteld zal hebben, dan zal Hij zaad zien. Daarin gemeente, wordt het diepste van het Evangelie opengelegd. Immers wij zien, dat de Heere Christus niet iets van Zichzelf gaf, niet Zijn kled, niet Zijn hand, niet Zijn voet, niet Zijn gaven, niet Zijn goud, niet Zijn goed, maar Zijn hart, Zijn leven, Zichzelf. Hij is zoals de apostel Paulus zegt: tot zonde gemaakt. Hij stond niet alleen met bevleete klederen zoals in het gezicht van Jozua, de hogepriester, in de profetieën van Zacharia beschreven staat. Hij stond daar voor God als Borg, als een Zondaar, als de Persoon van de zondaar, als de geïncarneerde zonde, zonder dat Hij ooit zonde had gekend noch gedaan. In het oordeel van God was de tweede Adam in Zijn lijden en in Zijn sterven niet alleen met zonde bedekt en bevleekt, maar was de Persoon van de zondaar zelf in de toerekening onder het oordeel van God. Dan is ook te verstaan dat de brandoffers en de slachtoffers, de zondoffers en de zoenoffers van het Oude Testament, waarop menig zondaar bevend zijn hand heeft gelegd, slechts een voorbeeld zijn geweest. Het bloed van stieren en bokken was niet in staat om de zonde als schuld tegenover God, weg te doen. Daarvoor was nodig dat Hij Zelf zichtbaar werd.

Daarom is er ook vandaag een volk dat dit zoenmiddel midden in de barre nood van de strijd tegen de zonde nodig heeft. Hier vindt het wonder van de schuldoverneming plaats. Dit is op aarde nooit en nergens vertoond. Hij is tot zonde, tot onze zonde gemaakt. Gemeente, dat offer hebben wij nodig. Dit 10^e vers zegt dat met grote nadruk. Izaäk werd eenmaal tot offer verklaard. Maar u weet dat Abraham op het laatste moment een plaatsvervanger zag. Indien er geen plaatsvervanger was geweest, Izaäk zou zeker geofferd zijn. God wil vanavond u en mij duidelijk maken dat er niemand zonder offer voor Hem kan bestaan. Immers wij allen lijken op het kind uit Ezechiël 16 dat weg geworpen ligt op het veld, bevleekt en bevuild, niet gewassen en verzorgd.

Daarom is onze nood zo groot, omdat wij niet eenmaal veroordeeld zullen worden, maar reeds veroordeeld zijn. Dat oordeel van God is reeds vaardig over ons leven zodra wij op deze wereld komen. Ons leven van elke dag is een demonstratie dat wij tot enig goed onbekwaam en tot alle kwaad geschikt en geneigd zijn. Wij zijn veroordeeld en vervloekt tot in ons gebeente door de Wet van God, maar ook veroordeeld en aangeklaagd door het Evangelie, waarvan het bloed afdrupt zolang wij niet in de verzoende betrekking tot God gekomen zijn door de toepassing van de Heilige Geest. Daarom springt als eerste vraag uit deze tekst te voorschijn : Hebt u een offer voor God? Staat u in Christus rechtvaardig voor God? Of staat u voor eigen rekening? Hoe is het dan te verklaren dat u zo zorgeloos leeft? Hoe is het dan mogelijk dat u zo rustig leeft naar de dag van het oordeel, terwijl u innerlijk vreemd bent aan het offerbloed van Jezus Christus? Hoe is het dan te verklaren o zondaar, dat u doorgaat zonder dat u acht slaat op zo'n grote zaligheid? Want let er toch op en neem het ter harte. U zult eeuwig wegsterven onder het oordeel van God als u dit offer dat God de Vader heeft aangewezen niet persoonlijk waarachtig in uw hart kent door zaligmakende kennis van het geloof.

Zie gemeente, pogingen daartoe zijn er bij duizenden ondernomen. De profeet zegt het al in het Oude Testament : Duizenden van rampen, eerstgeboren zonen, plichten, waarnemingen van dit en wat anders, droefheid over de zonde, tranen en nog zo veel meer. Maar dit alles is niet in staat de straf in de buitenste duisternis op te heffen. Er is onder de hemel geen andere Naam gegeven waardoor wij moeten zalig worden. Let op dat woord : moeten. Er gaat een waarschuwing uit tot allen in ons midden die lijken op de man in de Bijbel die zegt : Ik zal vrede hebben, hoewel ik naar het goeddunken van mijn hart wandel. Dezen zijn vanavond gewaarschuwd.

Daarom o mens, het offer van deze Christus wordt u gepredikt, opdat u grondig overtuigd van de gerechtigheid van God, u buigen zult onder dit oordeel en u zult zien op dit Lam van God dat de zonde der wereld heeft weggedragen. Wend u tot deze Christus en vertrouw dat dit offer volkomen is. Sommige mensen worden in hun hart geraakt als Christus hun gepredikt wordt, maar ze blijven op een afstand. De prediking van het Woord is er opdat u er van overtuigd zult worden dat dit offer bij God aangenomen is. Het is daarom volkomen voor u in uw schuld. Al uw gebrek – en dat is erg groot als u dat ontdekt – is zo verslonden, zo overwinnend verslonden in deze Borg en Zaligmaker. U verdwijnt met uw onwaardigheid in Zijn waardigheid en met uw ongerechtigheid in Zijn gerechtigheid, met uw onbekwaamheid in Zijn bekwaamheid.

Zie Hem in Zijn gewilligheid, Zijn gewilligheid is niet minder geworden, maar juist meer. Zie Hem, hoe Hij Zijn hart en ziel uitdrukt in de dood, hoe Hij alles dompelt in Zijn bloed. Zo wordt het Evangelie u verkondigd, gepaard gaande met het bloed van Christus. Deze Christus heeft Zichzelf gegeven. Hij wendde Zich eerst helemaal tot God. En Hij heeft voor ons zoveel bloed overgelaten dat - als het daar op aan komt - de hele wereld met al haar gruwelijke zonde verzoening zal vinden, als zij het bij Hem zou zoeken. In Zijn dood ligt zoveel kracht en werkelijkheid. Zie Hem Zich zo wenden tot u. Wanneer wij u de Christus als schuld - en zondoffer verkondigen gaat van Hem een koop – en een trekkracht uit. Dan gaat er van Hem uit de trekkracht van de Vader. Bedenk, dat Hij nu dat eeuwige testament en verbond der genade tot volle waarde brengt. Bedenk het, dat Hij door de Vader is aangesteld, opdat het welbehagen van de Vader door Zijn hand gelukkig zal voortgaan. Bedenk het gemeente, dat de zaak nog niet dicht zit, maar nog open staat. De Drie – enige God gebruikt de prediking om Zijn gemeente te bouwen in het allerheiligst geloof en om in hen die nog vervreemd zijn het waarachtige leven te wekken.

Van Hem gaat een koopkracht uit. Juist tot mensen, die uitgedacht en moe zijn van het zoeken in de doolhoven van hun verstand en hart, die verslagen en verbrijzeld zijn en voor Zijn Woord beven. Wanneer Christus de raad van God uitvoert, staat de Heilige Geest naast Hem, opdat Hij door Zijn Geest en kracht dit testament en verbond der genade ook vanavond bondig en vast zou maken.

Gemeente, wat een prijs heeft Christus betaald. Wat een rantsoen! En dat om vijanden met Zichzelf te verzoenen. Nu mag de prediking uitgaan, dat God in Christus Zich verzoend heeft en dat nu het woord der verzoening in ons is gelegd en biddend en roepend uitgaat : Laat u met God verzoenen! Denk niet alleen dat Hij verzoening aanbracht in de zin van vergeving der zonden. Er is nog veel meer. Hij bracht gerechtigheid aan. Wanneer nu een zondaar, die uitgewerkt is voor God, niet alleen het wonder van de vergeving der zonden, maar ook het nooit te bevatten wonder ervaart, dat hij nu in het rijke werk van de Borg is opgenomen, dat hij er gekleed en gevoed, onderhouden en onderwezen mag worden.

Nu begrijpt u wel dat dit machtige werk niet zonder uitwerking blijft. Want het is Christus beloofd, dat Hij zaad zal zien. Gemeente, dat is opnieuw een wonder. Want toen Christus stierf was Annas en Kajafas tevreden. Pilatus dacht : Dat is voorbij. De Joden juichten en de discipelen treurden. Maar de zaak van Gods Koninkrijk heeft er nog nooit zo goed voor gestaan als op dat moment, toen Christus in de drie uur durende duisternis voor God weg zonk in de diepste diepten. Toen gold het woord eenmaal tot Abraham gesproken : Zie nu op naar de sterren en probeer ze te tellen!! Alzo zal uw zaad zijn.

En al is het waar dat velen wandelen op de brede weg en weinigen op de smalle weg, er is aan Christus beloofd een schare die niemand tellen kan. Uit alle geslachten, talen, natiën en tongen. Dat wordt u niet gezegd tot vasthouding van uw zorgeloosheid, maar tot bemoediging van arme stakkers in ons midden die zeggen : Zou er voor mij nog ruimte zijn? Alzo zal uw zaad zijn. Niet te tellen. Christus heeft deze belofte gekregen.

Daar komt nog iets bij. Wie weet iets van zijn kinderen na zijn dood? Om niet te zeggen : Wie verwekt kinderen na zijn dood? Te vreemd om over te spreken. Maar Christus heeft een groot nakomelingschap verwekt na Zijn dood en door Zijn dood. Job heeft al gezegd : Als een man sterft dan weet hij niet meer van zijn kinderen wat ze doen en laten. Hij ziet ze niet meer. Maar nu staat deze Christus na Zijn dood en Hij ziet ze niet alleen maar Hij verwekt ze ook door zijn dood en na zijn dood. Dat is het loon, dat Hem uitbetaald wordt. Dat wil dus zeggen dat in Zijn dood vele kiemen liggen voor nieuw leven. Wat is dat groot. Toen Hij Zich stervende kromde, heeft Hij deze belofte in de zwartste nacht van de Vader gehad dat Hij een talrijk nakomelingschap zou hebben.

Nu is deze samenkomst van de gemeente niet een waar making van de belofte van de Vader aan de Zoon. Heeft Christus niet tijdens Zijn omwandeling op de aarde Zijn armen wijd uitgebreid? Is Hij niet begonnen bij de brede lagen van de kinderen van het verbond? Heeft Hij het niet tot Jeruzalem gezegd : Jeruzalem, Jeruzalem, hoe vele malen heb ik uw kinderen bijeen willen vergaderen gelijk een hen haar kuikens, maar u hebt niet gewild? Is het niet zo dat, toen Christus rondwandelde Hij tot ieder, die Hij tegen kwam het woord van God sprak? Hij zei : Bekeert u en geloof het Evangelie. Is het niet zo geweest dat Jesaja en Jeremia en al de profeten gezonden zijn tot heel het volk? Zelfs toen, toen Mozes bijna werd dood gegooid met stenen, Jesaja en Jeremia hun leven niet zeker waren en de kruispaal voor Christus reeds was uitgedacht! Zelfs toen, toen brede lagen van het verbondsvolk zich in hun eigengerechtigheid en ongerechtigheid hebben afgekeerd!

Zelfs toen had Christus Zijn nakomelingschap. Ook wanneer de gemeente van Lunteren in haar eigengerechtigheid en ongerechtigheid, in haar zwaarwichtigheid of lichtvaardigheid zich hopen zal afwenden van de levende Christus. Dan nog, en dat is de rijkdom van de verkiezende genade van God, dan nog zal Christus zijn zaad hebben, ook in onze gemeente! Want daarvoor heeft de Vader Zelf gezorgd. Ook in onze gemeente zullen er zijn die sterven aan zichzelf. Zij zullen deze Middelaar van God en van de mensen aanvaarden, omdat zij Hem uit de hand van de Vader ontvangen als het liefste, het heerlijkste, het meest volkomen geschenk.

Gemeente, dat wij er op letten! Wat heeft Christus reeds een arbeid besteed aan ons. Wat heeft Hij de roep van Jesaja overgenomen : Wat is er nog meer aan Mijn wijngaard te doen, dat Ik niet gedaan heb? Al die kloppingen, al die trekkingen, al die waarschuwingen, al die vermaningen! Wat zal het u zwaar vallen als u onder deze kloppingen verloren gaat! Wat maakt Hij Zich vrij van ieder mens die met geweld de verkeerde kant uit wil. Wat is Zijn hand dan groot en sterk wanneer Hij niet alleen met goede raad onderwijst, maar ook in de diepte van het hart doordringt machtig triomferend en overwinnend. Wanneer Hij in mensenharten inbreekt en de weerstanden verbrijzelt zodat er dan hier en dan daar mensen met zichzelf aan de grond komen aan wie de Borg en de Middelaar, deze Knecht des Heeren wordt geopenbaard als de Zaligmaker.

Daarvoor gebruikt God de weg van Zijn instellingen. Nu wordt inderdaad het Woord van God meermalen gebruikt als een zaad van de wedergeboorte. Maar zo komt de betekenis van het woord "zaad" hier niet voor. Hier betekent zaad: de uitwerking van het woord van God in het hart van een mens. Het betekent dus nakomelingschap. Wat is dat toch een verbazende zaak dat Christus uit zijn vijanden mensen maakt, die met Hem verwant geraken. Verwant en verbonden. Hij schaamt Zich niet voor dat volk. Het is maar een armzalig volk naar wereldse maatstaven. Het zijn meestal niet de rijken of edelen, voornamen of vorsten. Maar God verkiest hetgeen niets is, helemaal niets. Wat iets is maakt Hij tot niets. Daar hebt u het werk van God, de Heilige Geest. Ontdekkend ook in de uitbreiding. Wat kan deze Geest diep in het leven van Gods kinderen doordringen, alle valse steunsels wegnemen opdat het wezen van Christus in onze ziel wordt afgedrukt. Dat is een diepe verborgenheid. Hij openbaart de gemeenschap met het leven van Christus in ons hart en in ons leven. Want deze Geest neemt er geen genoegen mee dat Christus op Golgotha blijft hangen. Hij neemt Hem mee in de prediking. Hij vindt dan hier en dan daar mensen om wie Hij de touwen en de koorden van Gods eeuwige liefde werpt. Hij trekt en onderwijst hen zo zacht en lieflijk, verborgen en teer, zodat zij, wat de mensen wel eens zeggen, "betrekking op Hem krijgen." Neen, zegt iemand, op die man heb ik geen betrekking. Dat kan. Hebt u betrekking op deze Borg? Is Hij nu echt alles in uw leven geworden? Jezus, leven van mijn leven, Jezus dood van mijne dood. Daar hebt u het wonder, dat Christus nooit alleen is. Zeker op de laatste dag van Zijn lijden is Hij helemaal alleen, Hij is van allen verlaten. Maar tot aan die laatste dag waren ze bij elkaar. Na die dag brengt Hij ze allen weer bijeen. Hij wordt er door omringd. Dat is nu in de gemeente ook zo. Want de Heere Jezus gaat zonder onderdanen door onze gemeente. Hij roept mensen om Zich heen. Dezen noemt Hij Zijn familie, verwanten, bloedverwanten, vrienden. Niet kennissen, maar vrienden, Zijn kinderen, de Zijnen met wie Hij een diepe gemeenschap onderhoudt. De Geest des Heeren is om deze aanneming te voltrekken : de Geest der aanneming. Niet alleen de Geest van de betrekking, maar de Geest der aanneming, de Geest van de kracht en de Geest van de liefde.

De Heere heeft zo'n zorg voor Zijn nakomelingschap. Hij laat een dominee een winter lang ploeteren op zijn catechisatie (bevoorrecht als de man dat doen mag) en daar allerlei mensen bij elkaar brengt, opdat hij ze zal onderwijzen in de weg. Dat is zorg! Ja, zegt iemand, voor mijn kinderen zorg ik zelf. Dat is nog de vraag of in de opvoeding het zwaarste weegt, wat het zwaarste behoort te wegen. Wij worden op de catechisatie en in de zielszorg wel vaak het tegendeel gewaar. Dat de ouders wel aan de cursussen denken, maar niet of die jongen of dat meisje wel op de catechisatie is geweest, of hij of zij de opgedragen les wel geleerd heeft. Dus over die zorg van u en mij zouden we nog wel wat bescheidener kunnen spreken.

Maar Christus heeft zorg voor Zijn nageslacht, voor Zijn zaak. Want in dat gezin, dat zijn zij die reeds wedergeboren zijn, heeft Hij kinderen van allerlei grootte. Nu zouden hier wellicht meer mensen staan, wanneer wij hen leerden dat als zij nu maar uitwendig lidmaat van de kerk werden, het goed was. Of, in een ander uiterste vervallend, hen de veronderstelde wedergeboorte of verkiezing leerden te aanvaarden. Ik sta hier echter in het huis van God. Denkt u daar aan? Het is geen vereniging. Het is een kerk. Dit is een gemeente van de Heere Jezus Christus. Alles wat hier gebeurt gaat onder de toetsende vingers van de Borg door.

Nu zijn er in onze gemeente nog velen die menen, dat zij maar geen belijdenis moeten doen. Ze zijn er op aangesproken en door hun doop toe geroepen, maar zij hebben het tot nu toe naast zich neer gelegd. Mag ik u een vraag stellen? Wat hebt u nu voor bezwaar tegen het Hoofd van de Kerk en de Heere van de gemeente Die Zijn leven gaf? Hij heeft u een belofte geschonken opdat u die deelachtig zou worden. Wat hebt u daar mee gedaan? Alles wat u daar tegen inbrengt, legt u vanavond maar voor God in Christus neer. Maar ik ben er nog niet. Want er hebben er hier meerderen gestaan, die gezegd hebben, dat ze tot die familie behoorden. Maar hun spraak, hun wandel, hun handel en hun vruchten zijn er niet naar. Hoe zit dat? Ik spreek vanavond niet alleen tot deze ouderen en jongeren, dat ook, maar ik moet u allen er bij hebben. Hoe staat het nu met uw belijdenis, die u misschien jaren geleden hebt afgelegd? Is dat een zaak geworden tussen God en u? Bent u inderdaad dicht bij Hem gekomen? Of bent u verder van Hem afgeraakt? Stilstand is er niet. U wordt of weker onder uw schuld, begeriger naar verzoening, dorstender naar het bloed van Christus, of u wordt harder en kouder en straks, als God het niet verhoedt, afvallig.

God heeft een gezin. In dat gezin kan nog wel onderscheid zijn. Ik vind het een voorrecht wanneer een mens er zichzelf voor over heeft. Dat de naam van God zo zwaar op zijn hart gaat drukken, dat hij zegt: Heere, wat er van mij ook terecht komt, maar die naam zal verhoogd worden. Hebt u er uzelf voor over? Dat de naam van God zo vol gewicht op uw hart wordt, dat u zegt: Heere, buiten U kan ik niet. God zegt dat het Hem om Zijn naam gaat en om de mensen, die Zijn naam belijden. Niet alleen vandaag, maar ook morgen en overmorgen.

God heeft er in Zijn huisgezin die met Esther zeggen: Kom ik om, dan kom Ik om. Ahasveros was een tiran met tirannieke daden. Zo was de koning van Israël niet. De koningen van Syrië wisten wel dat de koningen van Israël goedertieren koningen waren. Maar ik versta u. Op wie de spits van het recht van God gericht is, die zegt : Ik heb gezondigd! Er is er echter nog nooit één omgekomen aan de voeten van Christus! Worstel maar voort! Ze zijn er, die met Petrus zeggen: Heere tot Wie zullen wij heengaan, U hebt de woorden van het eeuwige leven. Er zijn er ook die zeggen: U bent de Christus. Misschien juicht het vanavond in uw zie1: U bent de Christus de Zoon van de levende God. Dan klopt Christus' borst en Hij zegt: Vader, Ik dank U, dat U dit voor de wijzen en verstandigen hebt verborgen, maar hebt het de kinderkens geopenbaard. Ja Vader, want alzo is geweest het welbehagen voor U. Er zijn er die met de man uit het Evangelie zeggen: Heere, ik geloof, maar kom mijn ongelooft te hulp.

Och gemeente, wat uit God geboren is gaat door het vuur en door de aanvechting. Daaraan moeten de jonge lidmaten maar veel denken. Daarover is vanmorgen uitvoerig gesproken Dat behoef ik vanavond niet meer te doen. Wat uit God geboren is gaat door het vuur, door de aanvechting en de nood, Lees de Psalmen maar. Maar God is getrouw. Die het niet alleen zegt, maar het ook doet? Want als wij onszelf of elkaar moesten bewaren, dan zou Gods woord niet waar zijn. Hoe zwaar de roeping ook is tegenover elkaar. Hij zal de lammeren vergaderen in Zijn schoot, de zogenden zal Hij zachtjes leiden. Hij is in Zijn zielzorg zo teer. Mensen kunnen u vertrappen en wegwerpen, maar Hij is zo teer, dat Hij voor de lammeren van de kudde veel zorg heeft. Hij voedt ze met de melk van het woord van God en geeft de schapen meer vaste spijs. Hij onderhoudt en Hij leidt ze. Wat is dan het voorrecht groot om van een mens, die alleen maar straf verdiend heeft een schaap, een lam van de Heere Jezus Christus te zijn. Veel mensen vertellen u binnen vijf minuten wie hun vader en moeder zijn geweest en uit welk een beroemd voorgeslacht ze zijn geboren. Maar uit God geboren te zijn, van hemelse adel te zijn, zult u, u daarvoor schamen? Die naam nu dient beleden te worden voor de mensen. Om straks uw naam beleden te zien voor God. Immers wie Zijn naam verloochend zal hebben voor de mensen, die zal Hij nu ook verloochenen voor Zijn Vader. Wat is het voorrecht groot een kind van God te zijn, aangenomen in de Geliefde, gezegend en geheiligd door Zijn hand en door Zijn kracht. Ook nu geldt het woord: God kent hen die de Zijnen zijn. Een ieder die de Naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid. Wanneer Hij Zijn ziel tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien.

Amen.